

polsk

Wejdź do środka! Duński Kościół Narodowy jest otwarty

Wejdź do środka!

Duński Kościół Narodowy jest otwarty

wydano przez Współpracę Migrantów
Duńskiego Kościoła Narodowego i Radę
Międzykościelną Duńskiego Kościoła
Narodowego

Redakcja: Søren Dalsgaard (odpowiedzialny) i
Bent Dahl Jensen

Zdjęcia (nr stron w nawiasach): Birthe Munck-
Fairwood, Centrum Wielokulturowe (4, 5, 6, 7),
Bent Dahl Jensen (1, 2, 10), Gitte Volsmann (8)
i Lennart Larsen, Muzeum Narodowe (10).

Layout i projekt graficzny: Klaus Juul Jensen,
Characterise.dk

Druk: Glumsø

ISBN: 978-87-87073-57-8

Broszurę informacyjną wydano w j. duńskim,
arabskim, angielskim, perskim, erytrejskim,
rumuńskim i polskim

© Rada Międzykościelna Duńskiego Kościoła
Narodowego/Folkekirkens mellemkirkelige
Råd

Reprodukcja dozwolona ze wskazaniem źródła.

Folkekirkens mellemkirkelige Råd

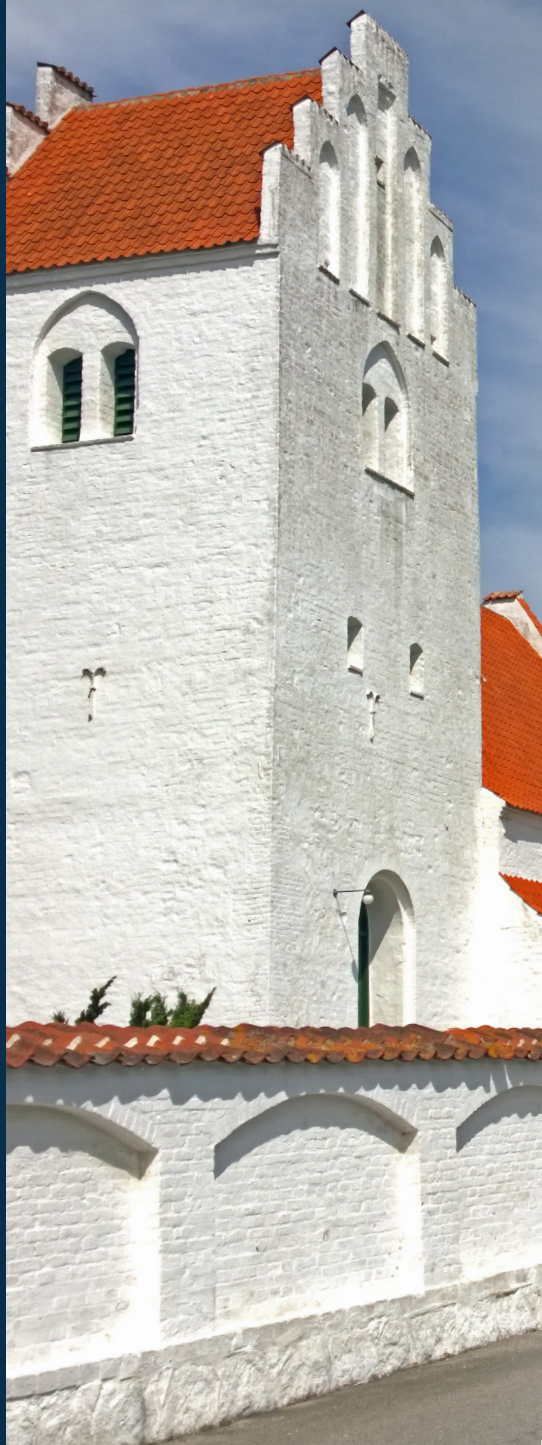
Peter Bangs Vej 5B

2000 Frederiksberg

T: 33 11 44 88

E: interchurch@interchurch.dk

www.migrantsamarbejde.dk

Witamy W Duńskim Kościele Narodowym!

W tej broszurze informacyjnej przeczytasz o Duńskim Kościele Narodowym, którego członkiem jest około trzy czwarte populacji duńskiej.

Możesz przeczytać o tym, jak działa Kościół oraz poznać historię kościoła i chrześcijaństwa w Danii.

Możesz przeczytać o nabożeństwie i możliwościach rozmowy z księdzem lub innym chrześcijaninem.

Możesz dowiedzieć się, jak zostać ochrzczonym, co zrobić, gdy chcesz wziąć ślub i jak pochować zmarłego członka rodziny.

Przeczytasz także o wielu aktywnościach kościoła w całym kraju, które różnią się w zależności od kościoła. Nie ma zatem pewności, że kościół w Twojej okolicy jest taki sam jak każdy inny w kraju.

W niektórych kościołach odbywają się spotkania i wydarzenia skierowane do osób ubiegających się o azyl, uchodźców i imigrantów.

Z tyłu broszury znajduje się adres i numer telefonu lokalnego kościoła, w którym możesz znaleźć więcej informacji o ofertach i możliwościach w Twojej okolicy.

Jak możesz korzystać z Duńskiego Kościoła Narodowego?

W ostatnich latach do Danii przybyło wielu uchodźców i imigrantów. Dlatego sporo kościołów zaczęło organizować wydarzenia, które są szczególnie kierowane do nich. Działania te obejmują nabożeństwa, edukację chrzcielną, a także wydarzenia społeczne i kulturalne.

Nabożeństwa i przygotowanie chrzcielne w j. angielskim i innych

W niektórych kościołach nabożeństwa są odprawiane w j. angielskim. W innych msza jest tłumaczona np. na j. perski lub inne.

Niektóre parafie zatrudniły księży, którzy odpowiadają w szczególności za obsługę uchodźców i imigrantów. Są też kościoły, które wprowadziły edukację chrzcielną dla osób, które pochodzą z innego religijnego środowiska i chcą dowiedzieć się więcej o chrześcijaństwie i być może nawet stać się chrześcijanami. Edukacja ma zapewnić, że takie osoby zdobędą gruntowną wiedzę o chrześcijaństwie, zanim ostatecznie zdecydują się przyjąć chrzest.

Posiłki i pomoc w lekcjach

Niektóre kościoły zapraszają na wieczory, podczas których spożywa się wspólny posiłek – np. pod nagłówkiem “Obiad Po Drugiej Stronie” lub “Eat & Sing”. Często

grupa migrantów przygotowuje jedzenie, a wspólny posiłek jest dobrą okazją, by poznać się zarówno jako ludzie, jak i dowiedzieć się wzajemnie więcej o swoich kulturach i tradycjach.

Niektóre miejsca oferują pomoc w odrabianiu zadań domowych – dla dorosłych, którzy uczęszczają do szkoły językowej i dzieci w celu integracji w szkole.

Kontakt do przyjaciela

Bardzo pomocnym może się okazać znalezienie osoby kontaktowej lub zaprzyjaźnionej rodziny, na którą można się powołać – zarówno podczas procesu azylowego, jak i w związku z przebiegiem integracji. Dzięki takiej relacji można nawiązać dobry kontakt z ludźmi, by nie być samotnym w nowym społeczeństwie, do którego się przybyło. Można też uzyskać odpowiedzi na dość praktyczne pytania, a także dowiedzieć się o świętach i specjalnych tradycjach w Danii, aby je lepiej zrozumieć i dostrzec różnice między tym, co innego jest w Danii w porównaniu do kultury, którą się przywozi ze swojego kraju ojczystego.

Kontakt z przyjacielem może również pomóc w tłumaczeniu i zrozumieniu treści listów z gminy, Urzędu Imigracyjnego i innych instytucji.

Co oferuje Duński Kościół Narodowy?

W każdą niedzielę w miejscowym kościele odbywa się nabożeństwo, podczas którego lud gromadzi się, by oddać cześć Bogu i śpiewać. Czytanie biblijne, modlitwa, kazanie i śpiewanie psalmów są tutaj stałymi elementami, z reguły udzielana jest też komunika. W niektórych miejscach muzykę organową uzupełniają nowoczesne melodie rytmiczne. Ilość uczestników nabożeństwa jest różna. W niektórych kościołach w śpiewie psalmów bierze udział nie tylko ksiądz, lecz lud, podczas udzielania komunii, dzielenia się chlebem

i winem oraz czytania tekstów biblijnych i modlitewnych. W niektórych miejscach ksiądz stoi przez znaczną większość nabożeństwa. W trakcie mszy może się także odbywać chrzest.

Rozmowy z księdzem

Zawsze można poprosić o rozmowę z księdzem. Rozmowa może dotyczyć wielkich kwestii/pytań życiowych, życia i śmierci lub tego, jaki jest sens życia. Także w związku z żałobami i kryzysami, np. po

śmierci członka rodziny, rozwodzie lub depresji. Ksiądz musi zachować milczenie, także można mu/jej wszystko powierzyć w zaufaniu, że pozostanie to między nami. Księdza można też poprosić o wstawiennictwo i spowiedź.

Szczególne spotkania i aktywności

Nabożeństwo odgrywa centralną rolę we wspólnocie parafialnej. Ponadto w wielu miejscach odbywają się specjalne wydarzenia. Na przykład spotkania seniorów dla osób starszych i emerytów. Śpiewanie psalmów dla rodziców z małymi dziećmi lub msza- spaghetti dla rodzin z trochę starszymi dziećmi, podczas których podaje się posiłek w postaci spaghetti. Może też być zaproszony chór dla dzieci lub chór gospel. Niektóre kościoły prowadzą serie wykładów, inne organizują koncerty muzyki kościelnej. Dostępnych jest jeszcze wiele innych aktywności programowych, w zależności od miejsca oraz adekwatnie do potrzeb i zasobów.

Chrzest, ślub i pogrzeb

Duński Kościół Narodowy organizuje także chrzty, śluby i pogrzeby. Działania kościelne muszą być wcześniej uzgodnione z kapłanem.

TESFU GHEBRU, UCHODŹCA Z ERITREA

Tesfu Ghebru otrzymał azyl w 2010 r. Dorastał w koptyjskiej rodzinie prawosławnej w Eritrea, a jako 13-latek zaczął uczęszczać do kościoła protestanckiego.

Krótko po tym jak Tesfu Ghebru przybył do centrum azylu w Sandholm, zobaczył zaproszenie na angielskojęzyczną mszę w Kopenhadze. Udał się na nią wraz z innym erytrejskim kolegą, poszukującym azylu, gdyż zależało im na znalezieniu kościoła, w którym mogliby nawiązać kontakt z duńskimi chrześcijanami.

“To naprawdę wiele znaczy przyjść do kościoła. Nie tylko dla uczczenia Boga, ale także dlatego, że w kościele spotykamy się jako bracia i siostry w Chrystusie,” mówi Tesfu Ghebru, który mieszka w Næstved i otrzymał pracę jako pracownik magazynowy w Ringsted. Nadal raz na dwa tygodnie jeździ do Kopenhagii, by brać udział w międzynarodowych nabożeństwach w jednym z kopenhaskich kościołów.

W co wierzymy? W samego Chrystusa!

SPISANO PRZEZ BISKUP MARIANNE CHRISTIANSEN,
DIECEZJA HADERSLEV STIFT

Duński Kościół Narodowy posiada wiele głosów, co oznacza, że każda parafia i każdy kościół mają swój własny szczególny sposób funkcjonowania jako kościół i wspólnota. Wskazuje to na dużą różnorodność. Tym, co gromadzi nasz Kościół, jest wiara Boga w Trójcy jedynego, objawiona w Jezusie Chrystusie, Synu Bożym, wyzwajającym w nas radość.

Sama wiara stanowi związek człowieka z Bogiem

Poprzez ewangelię o Jezusie Chrystusie poznajemy Boga jako Stwórcę świata, każdej istoty i każdego człowieka. Znamy Boga jako Jezusa Chrystusa, który jest pełen miłosierdzia w głoszeniu swojego słowa na świecie. Znamy Boga jako Ducha Świętego, który nieustannie jest na świecie pośród nas, tworząc wiarę, nadzieję i miłość.

Podstawą naszego Kościoła i wiary jest zrozumienie ewangelii jako przesłania dającego wolność, wyzwolenie i szczęście. To nie jest tak, że musimy zasłużyć na miłość Bożą, ponieważ my już ją mamy dzięki Chrystusowi i temu, co On dla nas uczynił. Dla Kościoła ewangelicko-luterańskiego ważne jest, że Bóg stał się człowiekiem w Jezusie Chrystusie i przyszedł na świat, wszedł w nasze życie, aby je ponieść.

Niesie zatem grzech, winę i śmierć, które cechują istoty ludzkie. Wiara w Bożą łaskę – Bożą miłość i przebaczenie niedoskonałym ludziom – stanowi naszą relację z Bogiem. Nie jest to coś, co musimy sobie zapewnić, czy na co mamy zasłużyć. Wiara jest dla nas darem Ducha Świętego.

Z myśli o tym, że istota ludzka nie może zrobić nic dla Boga, aby zostać zbawioną, powstaje specjalna ewangelicko-luterańska myśl o zwykłym kapłaństwie. Pojęcie to oznacza “każdego ochrzczonego człowieka, zarówno księdza, biskupa i papieża” (wyrażenie Marcina Lutra)! Taką samą relację mamy z Bogiem, niezależnie od naszego statusu kościelnego i społecznego.

Te myśli są silnie wyrażone w naszej strukturze kościoła. Kościół jest prowadzony przez członków kościoła, którzy sami ustanawiają swego kapłana.

Ewangelia przynosi radość

Marcin Luter (1483-1546, niemiecki mnich i reformator) rozumiał ewangelię jako

głoszenie dobrej nowiny, które powinno być wyśpiewywane i opowiadane, tak by jej słuchacze radowali się! Takie rozumienie ewangelii przynoszącej radość, miało znaczący wpływ na sposób prowadzenia nabożeństw w kościołach ewangelicko-luterańskich. Podczas mszy dużo się śpiewa, a radość wyraża się właśnie za pomocą śpiewu i muzyki.

Czytane jest sporo tekstów biblijnych, których interpretacja przekazywana w formie kazania ma duże znaczenie. Dobre i szczęśliwe przesłanie w postaci czytania pisma, interpretacji tekstów i psalmów są znakami rozpoznawczymi naszego kościoła.

Chrzest i komunია

Dwa sakramenty Kościoła luterańskiego są również szczególnymi cechami naszej wiary. Te dwa sakramenty to chrzest i komunია, będące integralną częścią niedzielnej mszy.

Chrzest jest paktem między Bogiem a człowiekiem, stanowiącym podstawę reszty naszego życia, rozumianego jako życie w jedności z Jezusem Chrystusem. Chrztu można doświadczyć tylko jeden raz.

Sakrament komunii jest natomiast powtarzającym się aktem ku pamięci Chrystusa i tego, co dla nas uczynił, ale jest także "przyjętym Słowem / Jezusem Chrystusem" dla nas, rozumianym nie tylko symbolicznie, lecz realnie. W kościele narodowym mamy z zasady otwarty ołtarz, co oznacza, że nie trzeba być członkiem kościoła ewangelicko-luterańskiego w Danii by przyjąć komunię.

Duński Kościół Narodowy. Kościół narodowy jest największym społeczeństwem kościelnym w Danii. Około trzy czwarte ludności przynależy do kościoła narodowego. Istnieje równomierny podział pomiędzy kobietami i mężczyznami wśród kapłanów kościoła narodowego.

Członkostwo. Członkiem kościoła narodowego można zostać przyjmując chrzest. Za ważny uznaje się w tym przypadku także chrzest przyjęty w innym kościele. Aby zostać członkiem nie trzeba być obywatelem Danii.

Rejestr cywilny. W Danii – poza regionem Sønderjylland – kościół odpowiada za rejestr cywilny, co oznacza, że lokalne biuro przykościelne (biuro parafialne) rejestruje wszystkie przypadki narodzin i zgonów, niezależnie od tego, czy rodzic nowonarodzonego dziecka lub zmarły są członkiem kościoła narodowego, czy nie.

Kościół i cmentarz. Przy większości kościołów, szczególnie na wsiach, znajduje się cmentarz. Wszyscy mogą zostać pochowani na cmentarzu, nawet jeżeli nie są członkami kościoła narodowego. W większości większych miast miejsca pochówku są usytuowane niezależnie od lokalizacji kościoła. W niektórych miejscach utworzono specjalne sekcje dla pochówku żydów, muzułmanów i innych wyznawców.

11 biskupów. Duński Kościół Narodowy jest podzielony na 10 diecezji w Danii i jedną na Grenlandii, a każda z nich ma swojego biskupa prowadzącego. Każda diecezja ma przydzielonego kapłana, który ponosi szczególną odpowiedzialność za ofertę kościoła narodowego dla osób ubiegających się o azyl.

SALAM GHAZI I ZINA RASSAM, UCHODŹCY Z IRAKU

Salam Ghazi i jego rodzina uciekli w 2000 r. przed reżimem Saddama Husajna z Iraku. W tym samym roku Salam Ghazi przybył do Danii, natomiast jego żona Zina Rassam i córka Meena zostały w Jordanii, skąd wywędrowały do Danii dopiero pięć lat później. W 2008 r. rodzina otrzymała azyl. W Iraku przynależeli do chaldejskiego katolickiego kościoła w Bagdadzie.

Wiele lat rodzina mieszkała w centrum azylu w Sandholm. Wtedy też rozpoczęli uczęszczanie na międzynarodowe nabożeństwa, które się odbywają w różnych kościołach w Kopenhadze.

“Ogromnym znaczeniem było dla nas uczęszczanie na nabożeństwo. Doznawaliśmy wolności, cudownie było spotykać się i rozmawiać z innymi ludźmi. Trudniej to przychodzi, siedząc tylko w domu. Wspólnota ma bardzo duże znaczenie. W ten sposób można także poznać duńską kulturę,” mówią Zina i Salam, którzy mieszkają obecnie w Birkerød, lecz nadal uczęszczają na międzynarodowe nabożeństwa w regionie Kopenhagi. Ukończyli szkołę językową, jednak jeszcze nie znaleźli pracy. Ich córka rozpoczęła naukę HF (Wyższy egzamin przygotowawczy do studiów).

Historia chrześcijaństwa w Danii

Chrześcijaństwo zostało wprowadzone w Danii ponad 1000 lat temu. Obecnie około trzy czwarte ludności jest członkiem kościoła narodowego, a około 2 procent jest członkiem innej społeczności kościelnej. Około 7 procent populacji jest członkiem innych wspólnot religijnych (muzułmanów, żydów, hinduistów, buddystów i innych religijnych kierunków).

Ślady chrześcijaństwa sięgają roku 700

Chrześcijaństwo zostało wprowadzone w Danii w 960 r. przez króla Haralda Błåtanda. Jest to oficjalna data, ale badania pokazują, że już około 700 r. istnieją ślady chrześcijańskiej misji w Danii.

Wiele kościołów wiejskich w całym kraju nosi ślady ukazujące jak chrześcijaństwo rozprzestrzeniło się w Danii na przełomie kolejnych stuleci. Na obszarze całego kraju istnieje około 2.300 kościołów parafialnych - a prawie 75 procent z nich zostało wybudowane przed reformacją w 1536 r.

Reformacja

Kościół narodowy jest kościołem ewangelicko-luterańskim od czasu reformacji w 1536 r., kiedy to król Christian III zdecydował, że kościół nie powinien być dłużej katolicki. W następnych

latach chrześcijaństwo luterańskie było jedyną wspólnotą wyznaniową dozwoloną w Danii.

Walka o wolność religii

Jednak po kilku latach wydano pozwolenie na przynależenie do innych wspólnot wyznaniowych.

Zagraniczne ambasady otrzymały wolność wyznań na swoich terytoriach. To oznaczało, że od 1671 r. zaczęto odprawiać katolickie msze w kaplicy przy francuskiej ambasadzie. W 1682 r. żydzi otrzymali pozwolenie na wybudowanie synagogi w Fredericia. Przyjęto także inne ustępstwa, jednak całkowita wolność religijna została wprowadzona w Danii dopiero w 1849 r., kiedy to ustanowiono nową konstytucję. W tym czasie monarchia królewska została zniesiona i zastąpiona przez demokratyczną formę rządów.

W konstytucji zawarto zapis, że "Kościół Ewangelicko-Luterański jest Duńskim Kościołem Narodowym wspieranym przez państwo" (Paragraf 4 Konstytucji).

Dzisiaj poza kościołem narodowym w Danii istnieje wiele innych wspólnot kościelnych. Ponadto działają wspólnoty religijne dla muzułmanów, żydów, hinduistów, buddystów i innych wyznawców wiary. W sumie w Danii istnieje ponad 275 zatwierdzonych wspólnot kościelnych i religijnych.

Tutaj znajdziesz więcej informacji

www.migrantsamarbejde.dk

Tutaj znajdziesz informacje na temat Współpracy Migrantów Kościoła Narodowego/Folkekirkens Migrantsamarbejde, która koordynuje pracę kościoła narodowego dla uchodźców i imigrantów. Na stronie internetowej znajduje się lista kapłanów, mających szczególną odpowiedzialność w stosunku do uchodźców i imigrantów.

www.tvaerkulturelt-center.dk

Centrum Wielokulturowe/Tværkulturelt Center to skoncentrowana na ludziach sieć zasobów kościelnych dla wspólnot parafialnych, społeczności migrantów i pracy chrześcijańskiej wśród uchodźców i imigrantów w Danii.

www.folkekirken.dk

Tutaj znajdziesz informacje o Duńskim Kościele Narodowym/folkekirken i jego pracy, podstawie religijnej, a także wskazówki, jak otrzymać chrzest, komunię, ślub, pogrzeb lub zapisać się do kościoła. Strona internetowa zawiera także linki do lokalnych kościołów parafialnych i statystyk dotyczących liczby ich członków.

www.km.dk

Jest to strona internetowa Ministerstwa Spraw Kościelnych/Kirkeministeriet, która zawiera informacje na temat ministerstwa i ustaw dotyczących Duńskiego Narodowego Kościoła.

www.andretrossamfund.dk

Ta część strony internetowej Ministerstwa Spraw Kościelnych zawiera informacje na temat przepisów, które mają zastosowanie dla innych wspólnot religijnych w Danii. Oto lista zatwierdzonych wspólnot religijnych.

Skontaktuj się z kościołem w Twojej okolicy

[Tilføj lokale kontaktoplysninger her]
